

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/กรรจ.๒๗

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดสมุทรสาคร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปการพิจารณาให้ความเห็นแย้งในการสั่งคดีของผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ในคดีกล่าวหานายตนุพล พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ และนายพีรพล มาลี ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สิ้นเสียหาย ขับรถโดยประมาทนำหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน โดยข้อเท็จจริงสรุปความว่า ก่อนเกิดอุบัติเหตุรถยนต์จำนวน ๔ คันซึ่งขับรถมาในทางเดียวกัน เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุรถแท็กซี่และรถยนต์ตู้สี่ขาได้หยุดรอสัญญาณไฟในช่องทางเดินรถที่ ๑ ซึ่งติดกับไหล่ทางซ้ายมือ ซึ่งขณะนั้นเป็นสัญญาณไฟแดง ปรากฏว่ามีรถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับตามหลังมาในระยะใกล้ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และมีรถยนต์ตู้สี่ขาของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับแซงรถทางด้านซ้ายออกไปแล่นที่ไหล่ทาง แล้วเปลี่ยนช่องทางจากไหล่ทางเข้ามายังทางเดินรถที่ ๑ ในขณะที่รถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับเข้ามาใกล้ ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถได้จึงได้พุ่งชนทางด้านท้ายรถยนต์ตู้สี่ขาของผู้ต้องหาที่ ๒ ทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนท้ายรถยนต์ตู้สี่ขา และรถยนต์ตู้สี่ขาไปชนกับรถยนต์แท็กซี่ พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขับรถโดยประมาทนำหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน พนักงานอัยการพิจารณาคำให้การของพยาน แผนที่เกิดเหตุ ภาพถ่าย และบันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ พบว่าใกล้กับไหล่ทางมีรอยห้ามล้อของรถบรรทุกน้ำมันอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับหยุดอยู่คร่อมระหว่างไหล่ทางกับช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยมีร่องรอยถูกชนที่ด้านหลังขวา เห็นว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ห้ามล้อแล้วแต่ไม่สามารถห้ามล้อได้ทัน ในภาวะเช่นนั้นวิญญูชนทั่วไปไม่อาจคาดคิดได้ว่าจะมีผู้ขับรถมาตามไหล่ทางแล้วขับเข้ามาในช่องทางเดินรถปกติของตนโดยกะทันหันโดยไม่ให้สัญญาณไฟ การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถชนรถผู้ต้องหาที่ ๒ แล้วทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนรถคันหน้า จึงไม่ใช่ความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๑ แต่เกิดจากความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๒ การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ จึงไม่เป็นความผิด จึงสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ และสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครพิจารณาเห็นว่า คำให้การของผู้ต้องหาที่ ๑ ว่าก่อนที่จะมีรถตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับมาแทรกทางด้านหน้า ไม่ได้ห้ามล้อเพื่อที่จะหยุดรถยังคงขับมาตามปกติ และพิจารณาแผนที่และภาพถ่ายที่เกิดเหตุ บันทึกการตรวจที่เกิดเหตุ พบว่ามีรอยห้ามล้อรถบรรทุกน้ำมันยาวประมาณ ๑๐ เมตร การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถมาใกล้จะถึงจุดกลับรถที่มีสัญญาณไฟเขียวแดงและเป็นบริเวณที่เป็นที่คับขัน มีการจราจรพลุกพล่านหรือมีสิ่งกีดขวาง หรือในที่ที่มองเห็นหรือทราบล่วงหน้าว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คนหรือรถได้ง่าย ซึ่งต้องชะลอความเร็วและหยุดรถโดยไม่ชนกับรถคันอื่น ย่อมแสดงให้เห็นถึงความประมาทของผู้ต้องหาตั้งแต่ต้น จึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ แยกความเห็นพนักงานอัยการ ซึ่งอัยการสูงสุดพิจารณาสำนวนคดีนี้แล้ว

/ วินิจฉัย...

วินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานชักรดโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน และฐานชักรดแข่งเพื่อขึ้นหน้ารถคันอื่นด้านซ้ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ รวมทั้งสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานชักรดโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๐

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครในสำนวนคดีอาญาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม และสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับจังหวัดต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๗

อ.ป.ค.
รอง.อ.ป.ค.
ผอ.สน.สก.
ผอ.สอธ. 2.5.1119, 2554
หน.ก.
นิติกร.
พิมพ์/ทาน
ติดต่อ

สรุปการพิจารณาให้ความเห็นแย้งในการสั่งคดีของผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อหา ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สินเสียหาย ขับรถโดยประมาทนำพาอันตราย อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน

ผู้พิจารณาให้ความเห็นแย้ง นายจุลภัทร แสงจันทร์
ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

นิติกรผู้ตรวจสำนวน นายสิทธิกร จันทวิเศษ

.....

๑. สรุปข้อเท็จจริงในสำนวนได้ความว่า ก่อนเกิดอุบัติเหตุรถยนต์จำนวน ๔ คัน ขับรถมาในทางเดียวกัน รถแท็กช้อยู่หน้าสุด ตามด้วยรถยนต์ตู้สีขาว เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุรถแท็กช้อย์และรถยนต์ตู้สีขาวได้หยุดรอสัญญาณไฟในช่องทางเดินรถที่ ๑ ซึ่งติดกับไหล่ทางซ้ายมือ ซึ่งขณะนั้นเป็นสัญญาณไฟแดง ปรากฏว่ามีรถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับตามมาในระยะใกล้ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และมีรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับแซงรถทางด้านซ้ายออกไปแล่นที่ไหล่ทาง แล้วเปลี่ยนช่องทางจากไหล่ทางเข้ามายังทางเดินรถที่ ๑ ในขณะที่รถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับเข้ามาใกล้แล้ว ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถได้จึงได้พุ่งชนทางด้านท้ายข้างขวาของรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนท้ายรถยนต์ตู้สีขาว และรถยนต์ตู้สีขาวไปชนกับรถยนต์แท็กช้อย์ พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สินเสียหาย ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขับรถโดยประมาทนำพาอันตรายอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

๒. พนักงานอัยการพิจารณาเห็นว่ากรณีผู้ต้องหาที่ ๑ มีประจักษ์พยานซึ่งขับรถยนต์ตู้ สีขาว ยืนยันว่าขณะที่พยานจอดรถรอสัญญาณไฟเขียว ก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ได้ขับอยู่ไหล่ทางด้านซ้ายของช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยรถบรรทุกน้ำมันที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับ อยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ แล้วผู้ต้องหาที่ ๒ ได้เปลี่ยนช่องทางเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ เมื่อสัญญาณไฟจะเป็นสีเขียวผู้ต้องหาที่ ๒ ได้บังคับรถออกไปทางด้านไหล่ทางอีกแล้วถูกรถบรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับชน เมื่อพิจารณาแผนที่เกิดเหตุ ภาพถ่ายและบันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ มีเศษกระจกตกอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ ใกล้กับไหล่ทางมีรอยห้ามล้อของรถบรรทุกน้ำมันอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับหยุดอยู่คร่อมระหว่างไหล่ทางกับช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ มีร่องรอยถูกชนที่ด้านหลังขวา สอดคล้องกับคำให้การของพยานและผู้ต้องหาที่ ๒ ที่ให้การว่าผู้ต้องหาที่ ๒ ขับรถมาตามไหล่ทางด้านซ้าย แล้วเปลี่ยนช่องทางเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ ห่างจากรถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ประมาณ ๔ เมตร ในลักษณะเฉียดกับถนน เมื่อพิจารณาภาพถ่ายในสำนวนมีเศษกระจกมองข้างของรถบรรทุกตกอยู่หน้าเชื่อว่าเป็นจุดชน และรอยห้ามล้อเริ่มต้นห่างจากจุดที่เศษกระจกตกอยู่ประมาณ ๑๐ เมตร แสดงว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ห้ามล้อแล้วแต่ไม่สามารถห้ามล้อได้ทัน การที่ผู้ต้องหาที่ ๒ ขับรถมาตามไหล่ทางซึ่งมีช่องทางเดินรถแล้วเปลี่ยนช่องทางเดินรถเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยกะทันหันไม่ให้อาสาจราจรสัญญาณไฟในลักษณะจอดคร่อมเส้นแบ่งถนนช่องทางเดินรถที่ ๑ กับไหล่ทางในระยะกระชั้นชิด ทำให้ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถหรือหลบไปทางอื่นได้ทันทั่วทั้ง ในภาวะเช่นนั้นวิญญูชนทั่วไปไม่อาจคาดคิดได้ว่าจะมีผู้ขับรถมาตามไหล่ทางแล้วขับเข้ามาในช่องทางเดินรถปกติของตนโดยกะทันหันโดยไม่ให้อาสาจราจรสัญญาณไฟ การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถชนรถผู้ต้องหาที่ ๒ แล้วทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนรถคันหน้า จึงไม่ใช่ความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๑ แต่เกิดจากความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๒ การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ จึงไม่เป็นความผิด จึงสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๔๓, ๑๔๘, ๑๕๗ และสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๐, ๔๓, ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครพิจารณาเห็นว่า คำให้การของผู้ต้องหาที่ ๑ ว่าก่อนที่จะมีรถตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับมาแทรกทางด้านหน้า ไม่ได้ห้ามล้อเพื่อที่จะหยุดรถ ยังคงขับมาตามปกติ และพิจารณาแผนที่และภาพถ่ายที่เกิดเหตุ บันทึกการตรวจที่เกิดเหตุ พบว่ามีรอยห้ามล้อรถบรรทุกน้ำมันยาวประมาณ ๑๐ เมตร การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถมาใกล้จะถึงจุดกลับรถที่มีสัญญาณไฟเขียวแดงและเป็นบริเวณที่เป็นที่คับขัน มีการจราจรพลุกพล่านหรือมีสิ่งกีดขวาง หรือในที่ที่มองเห็นหรือทราบล่วงหน้าว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คนหรือรถได้ง่าย ซึ่งต้องชะลอความเร็วและหยุดรถโดยไม่ชนกับรถคันอื่น ย่อมแสดงให้เห็นถึงความประมาทของผู้ต้องหา มาตั้งแต่ต้น จึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๐, ๔๓, ๑๕๗ แยกความเห็นพนักงานอัยการ

๔. อัยการสูงสุดพิจารณาสำนวนคดีนี้แล้ววินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ และฐานขับรถแข่งเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นด้านซ้ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายตามมาตรา ๔๕, ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน รวมทั้งสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๐

ส่วนอำนวยการความเป็นธรรม
สำนักงานสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕

ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๑๗.๑/๑๐๖๕๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดสมุทรสาครได้รายงานการปฏิบัติงานกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ในคดีกล่าวหานายदनุพล พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ และนายพีรพล มาลี ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขบถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สิ้นเสียหาย ขบถโดยประมาทนำหาวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน ซึ่งอัยการสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ แล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครในสำนวนคดีอาญาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม และสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับจังหวัดต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งเวียนให้จังหวัดอื่น ๆ ทราบด้วยแล้ว และขอชมเชยในผลการปฏิบัติงานของจังหวัดสมุทรสาครดังกล่าว ทั้งนี้ ขอให้จังหวัดติดตามผลการพิจารณาคดีดังกล่าว และแจ้งผลให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักงานสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๕๕๕๗

อปค. ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑
รอง.อปค. ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑
ผอ.สน.สก. ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑
ผอ.สอธ. ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑
หน.ก. ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑
นิติกร. ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑
พิมพ์ทาน ๒๐๓๐๗.๒/๑๒๕๓๑

ร.ปมท.(ม)

เลขรับ..... ๗๕๘๐

วันที่..... ๒๖ ธ.ค. ๒๕๕๔

บันทึกข้อความ

สนง.อปค.

วันที่ ๑๘ ธ.ค. ๒๕๕๔

ลงรับ..... ๑๑๔๔

เวลา.....

หนังสือ ๔๐.สน.สท.

เลขที่..... ๕๖๖

๒๕ พ.ย. ๒๕๕๔

เวลา..... ๑๖.๑๐ น.

ปมท.

๕-๗ ธ.ค. ๒๕๕๔

ส่วนราชการ กรมการปกครอง (สำนักการสอบสวนและนิติการ)

โทร. ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๗ เลขรับ..... ๖๔๓๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๒๙๓๐๑

วันที่ ๒

ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

วันที่ - ๒ ธ.ค. ๒๕๕๔

เลขรับ..... ๒๒๓๗๙

เวลา.....

๑. เรื่องเดิม

กระทรวงมหาดไทยแจ้งแนวทางปฏิบัติการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการให้ความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ โดยสำนวนคดีที่มีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เมื่ออัยการสูงสุดพิจารณาสั่งคดีเป็นประการใดแล้ว ให้ขอถ่ายสำเนาสำนวนคดีดังกล่าวจากพนักงานอัยการส่งให้กระทรวงมหาดไทย (เอกสาร ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

จังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือที่ สค ๐๐๑๗.๑/๑๐๖๕๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ รายงานผลการปฏิบัติกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในคดีกล่าวหานายธนพล พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ และนายพิรพล มาลี ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานชักรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สินเสียหาย ชักรถโดยประมาทนำหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน ซึ่งคดีนี้อัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ แล้ว (เอกสาร ๒)

๒.๑ สรุปข้อเท็จจริงในสำนวนได้ความว่า ก่อนเกิดอุบัติเหตุรถยนต์จำนวน ๔ คัน ชักรถมาในทางเดียวกัน รถแท็กชีอยู่หน้าสุด ตามด้วยรถยนต์ตู้สีขาว เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุรถแท็กชีและรถยนต์ตู้สีขาวได้หยุดรอสัญญาณไฟในช่องทางเดินรถที่ ๑ ซึ่งติดกับไหล่ทางซ้ายมือ ซึ่งขณะนั้นเป็นสัญญาณไฟแดง ปรากฏว่ามีรถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับตามหลังมาในระยะใกล้ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และมีรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับแซงรถทางด้านซ้ายออกไปแล่นที่ไหล่ทาง แล้วเปลี่ยนช่องทางจากไหล่ทางเข้ามายังทางเดินรถที่ ๑ ในขณะที่รถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับเข้ามาใกล้แล้ว ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถได้จึงได้พุ่งชนทางด้านท้ายข้างขวาของรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนท้ายรถยนต์ตู้สีขาว และรถยนต์ตู้สีขาวไปชนกับรถยนต์แท็กชี พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานชักรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สินเสียหาย ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานชักรถโดยประมาทนำหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

๒.๒ พนักงานอัยการพิจารณาเห็นว่ากรณีผู้ต้องหาที่ ๑ มีประจักษ์พยานซึ่งชักรถยนต์ตู้สีขาว ยืนยันว่าขณะที่พยานจอดรถรอสัญญาณไฟเขียว ก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ได้ขับอยู่ไหล่ทางด้านซ้ายของช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยรถบรรทุกน้ำมันที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับ อยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ แล้วผู้ต้องหาที่ ๒ ได้เปลี่ยนช่องทางเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ เมื่อสัญญาณไฟจะเป็นสีเขียวผู้ต้องหาที่ ๒ ได้บังคับรถออกไปทางด้านไหล่ทางอีกแล้วถูกรถบรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับชน เมื่อพิจารณาแผนที่เกิดเหตุภาพถ่าย และบันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ มีเศษกระจกตกอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ ใกล้กับไหล่ทางมีรอยห้ามล้อของรถบรรทุกน้ำมันอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับหยุดอยู่คร่อมระหว่าง

/ไหล่ทาง...

ไหล่ทางกับช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ของผู้ต้องหาที่ ๒ มีร่องรอยถูกชนที่ด้านหลังขวา สอดคล้องกับคำให้การของพยานและผู้ต้องหาที่ ๒ ที่ให้การว่าผู้ต้องหาที่ ๒ ขับรถมาตามไหล่ทางด้านซ้าย แล้วเปลี่ยนช่องทางเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ ห่างจากรถยนต์บรรทุกของผู้ต้องหาที่ ๑ ประมาณ ๔ เมตร ในลักษณะเฉี่ยวกับถนน เมื่อพิจารณาภาพถ่ายในสำนวนมีเศษกระจกมองข้างของรถบรรทุกตกอยู่หน้าเชื่อว่าเป็นจุดชน และรอยห้ามล้อเริ่มต้นห่างจากจุดที่เศษกระจกตกอยู่ประมาณ ๑๐ เมตร แสดงว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ห้ามล้อแล้วแต่ไม่สามารถห้ามล้อได้ทัน การที่ผู้ต้องหาที่ ๒ ขับรถมาตามไหล่ทางซึ่งมีใช้ทางเดินรถแล้วเปลี่ยนช่องทางเดินรถเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยกะทันหันไม่ให้สัญญาณใด ๆ เพื่อหยุดรถสัญญาณไฟในลักษณะจอดคร่อมเส้นแบ่งถนนช่องทางเดินรถที่ ๑ กับไหล่ทางในระยะกระชั้นชิด ทำให้ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถหรือหลบไปในทางอื่นได้ทันทั่วทั้ง ในภาวะเช่นนั้นวิญญูชนทั่วไปไม่อาจคาดคิดได้ว่าจะมีผู้ขับรถมาตามไหล่ทางแล้วขับเข้ามาในช่องทางเดินรถปกติของตนโดยกะทันหันโดยไม่ให้สัญญาณไฟ การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถชนรถผู้ต้องหาที่ ๒ แล้วทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนรถคันหน้า จึงไม่ใช่ความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๑ แต่เกิดจากความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๒ การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ จึงไม่เป็นความผิด จึงสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๔๓, ๑๔๘, ๑๕๗ และสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๐, ๔๓, ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

๒.๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครพิจารณาเห็นว่า คำให้การของผู้ต้องหาที่ ๑ ว่าก่อนที่จะมีรถของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับมาแทรกทางด้านหน้า ไม่ได้ห้ามล้อเพื่อที่จะหยุดรถ ยังคงขับมาตามปกติ และพิจารณาแผนที่และภาพถ่ายที่เกิดเหตุ บันทึกการตรวจที่เกิดเหตุ พบว่ามีรอยห้ามล้อรถบรรทุกน้ำมันยาวประมาณ ๑๐ เมตร การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถมาใกล้จะถึงจุดกลับรถที่มีสัญญาณไฟเขียวแดงและเป็นบริเวณที่เป็นที่คับขัน มีการจราจรพลุกพล่านหรือมีสิ่งกีดขวาง หรือในที่ที่มองเห็นหรือทราบล่วงหน้าว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คนหรือรถได้ง่าย ซึ่งต้องชะลอความเร็วและหยุดรถโดยไม่ชนกับรถคันอื่น ย่อมแสดงให้เห็นถึงความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๑ มาตั้งแต่ต้น จึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ตามข้อกล่าวหา แยกความเห็นพนักงานอัยการ

๒.๔ อัยการสูงสุดพิจารณาสำนวนคดีนี้แล้ววินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทหรือนำหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ และฐานขับรถแซงเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นด้านซ้ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายตาม มาตรา ๔๕, ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน รวมทั้งสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๐

๓. ข้อพิจารณา

กรมการปกครองพิจารณาเห็นว่า การมีความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครมีสั่งไม่ฟ้องนายดนุพล พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีดังกล่าวข้างต้น โดยอัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ แล้วนั้น สามารถใช้เป็นกรณีศึกษาและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด ในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ แก่จังหวัดต่าง ๆ ได้

เห็นควรแจ้งเวียนรายละเอียดของคดีนี้ให้จังหวัดอื่น ๆ ได้ทราบ ขณะเดียวกันเห็นควรมีหนังสือชมเชยการปฏิบัติงานไปยังจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ทั้งจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในการปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่ดังกล่าว นอกจากนี้เห็นควรแจ้งให้จังหวัดสมุทรสาครติดตามผลการดำเนินคดีดังกล่าวแล้วแจ้งผลให้กระทรวงมหาดไทยทราบต่อไปด้วย

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ที่เสนอมาพร้อมนี้

(นายสุกิจ เจริญรัตนกุล)
อธิบดีกรมการปกครอง

นายสุรพล พงษ์ทัดศิริกุล
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

ลงนามแล้ว

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- 8 S.A. 2554

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมการปกครอง (สำนักงานสอบสวนและนิติการ) โทร. ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๗

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๒๙๓๐๑

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

๑. เรื่องเดิม

กระทรวงมหาดไทยแจ้งแนวทางปฏิบัติการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการทำความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ โดยสำนวนคดีที่มีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เมื่ออัยการสูงสุดพิจารณาสั่งคดีเป็นประการใดแล้ว ให้ขอถ่ายสำเนาสำนวนคดีดังกล่าวจากพนักงานอัยการส่งให้กระทรวงมหาดไทย (เอกสาร ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

จังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือที่ สค ๐๐๑๗.๑/๑๐๖๕๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ รายงานผลการปฏิบัติกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในคดีกล่าวหานายدنุพล พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ และนายพีรพล มาลี ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สินเสียหาย ขับรถโดยประมาทนำหวิดเสีย อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน ซึ่งคดีนี้อัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ แล้ว (เอกสาร ๒)

๒.๑ สรุปข้อเท็จจริงในสำนวนได้ความว่า ก่อนเกิดอุบัติเหตุรถยนต์จำนวน ๔ คัน ขับรถมาในทางเดียวกัน รถแท็กชีอยู่หน้าสุด ตามด้วยรถยนต์ตู้สีขาว เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุรถแท็กชีและรถยนต์ตู้สีขาวได้หยุดรอสัญญาณไฟในช่องทางเดินรถที่ ๑ ซึ่งติดกับไหล่ทางซ้ายมือ ซึ่งขณะนั้นเป็นสัญญาณไฟแดง ปรากฏว่ามีรถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับตามหลังมาในระยะใกล้ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และมีรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับแซงรถทางด้านซ้ายออกไปแล่นที่ไหล่ทาง แล้วเปลี่ยนช่องทางจากไหล่ทางเข้ามายังทางเดินรถที่ ๑ ในขณะที่รถยนต์บรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับเข้ามาใกล้แล้ว ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถได้จึงได้พุ่งชนทางด้านท้ายข้างขวาของรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนท้ายรถยนต์ตู้สีขาว และรถยนต์ตู้สีขาวไปชนกับรถยนต์แท็กชี พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สินเสียหาย ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขับรถโดยประมาทนำหวิดเสียอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

๒.๒ พนักงานอัยการพิจารณาเห็นว่ากรณีผู้ต้องหาที่ ๑ มีประจักษ์พยานซึ่งขับรถยนต์ตู้สีขาว ยืนยันว่าขณะที่พยานจอดรถรอสัญญาณไฟเขียว ก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ตู้สีขาวของผู้ต้องหาที่ ๒ ได้ขับอยู่ไหล่ทางด้านซ้ายของช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยรถบรรทุกน้ำมันที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับ อยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ แล้วผู้ต้องหาที่ ๒ ได้เปลี่ยนช่องทางเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ เมื่อสัญญาณไฟจะเป็นสีเขียวผู้ต้องหาที่ ๒ ได้บังคับรถออกไปทางด้านไหล่ทางอีกแล้วถูกรถบรรทุกน้ำมันของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับชน เมื่อพิจารณาแผนที่เกิดเหตุ ภาพถ่าย และบันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ มีเศษกระจกตกอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ ใกล้กับไหล่ทางมีรอยห้ามล้อของรถบรรทุกน้ำมันอยู่ในช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ตู้ของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับหยุดอยู่คร่อมระหว่าง

/ ไหล่ทาง...

ไหล่ทางกับช่องทางเดินรถที่ ๑ และรถยนต์ของผู้ต้องหาที่ ๒ มีร่องรอยถูกชนที่ด้านหลังขวา สอดคล้องกับคำให้การของพยานและผู้ต้องหาที่ ๒ ที่ให้การว่าผู้ต้องหาที่ ๒ ขับรถมาตามไหล่ทางด้านซ้าย แล้วเปลี่ยนช่องทางเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ ห่างจากรถยนต์บรรทุกของผู้ต้องหาที่ ๑ ประมาณ ๔ เมตร ในลักษณะเฉี่ยวกับถนน เมื่อพิจารณาภาพถ่ายในสำนวนมีเศษกระจกมองข้างของรถบรรทุกตกอยู่หน้าเชื่อว่าเป็นจุดชน และรอยห้ามล้อเริ่มต้นห่างจากจุดที่เศษกระจกตกอยู่ประมาณ ๑๐ เมตร แสดงว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ห้ามล้อแล้วแต่ไม่สามารถห้ามล้อได้ทัน การที่ผู้ต้องหาที่ ๒ ขับรถมาตามไหล่ทางซึ่งมิใช่ทางเดินรถแล้วเปลี่ยนช่องทางเดินรถเข้ามาในช่องทางเดินรถที่ ๑ โดยกะทันหันไม่ให้อภัยโทษใด ๆ เพื่อหยุดรถสัญญาณไฟในลักษณะจอดคร่อมเส้นแบ่งถนนช่องทางเดินรถที่ ๑ กับไหล่ทางในระยะกระชั้นชิด ทำให้ผู้ต้องหาที่ ๑ ไม่สามารถหยุดรถหรือหลบไปในทางอื่นได้ทันทั่วทั้งที่ ในภาวะเช่นนั้นวิญญูชนทั่วไปไม่อาจคาดคิดได้ว่าจะมีผู้ขับรถมาตามไหล่ทางแล้วขับเข้ามาในช่องทางเดินรถปกติของตนโดยกะทันหันโดยไม่ให้อภัยโทษ การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถชนรถผู้ต้องหาที่ ๒ แล้วทำให้รถของผู้ต้องหาที่ ๒ ไปชนรถคันหน้า จึงไม่ใช่ความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๑ แต่เกิดจากความประมาทของผู้ต้องหาที่ ๒ การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ จึงไม่เป็นความผิด จึงสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๔๓, ๑๔๘, ๑๕๗ และสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในข้อหาขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๐, ๔๓, ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

๒.๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครพิจารณาเห็นว่า คำให้การของผู้ต้องหาที่ ๑ ว่าก่อนที่จะมีรถของผู้ต้องหาที่ ๒ ขับมาแทรกทางด้านหน้า ไม่ได้ห้ามล้อเพื่อที่จะหยุดรถ ยังคงขับมาตามปกติ และพิจารณาแผนที่และภาพถ่ายที่เกิดเหตุ บันทึกการตรวจที่เกิดเหตุ พบว่ามีรอยห้ามล้อรถบรรทุกน้ำมันยาวประมาณ ๑๐ เมตร การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถมาใกล้จะถึงจุดกลับรถที่มีสัญญาณไฟเขียวแดงและเป็นบริเวณที่เป็นที่คับขัน มีการจราจรพลุกพล่านหรือมีสิ่งกีดขวาง หรือในที่ที่มองเห็นหรือทราบล่วงหน้าว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คนหรือรถได้ง่าย ซึ่งต้องชะลอความเร็วและหยุดรถโดยไม่ชนกับรถคันอื่น ย่อมแสดงให้เห็นถึงความประมาทของผู้ต้องหามาตั้งแต่ต้น จึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ตามข้อกล่าวหา แยังความเห็นพนักงานอัยการ

๒.๔ อัยการสูงสุดพิจารณาสำนวนคดีแล้ววินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ และฐานขับรถแข่งเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นด้านซ้ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายตามมาตรา ๔๕, ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน รวมทั้งสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๐

๓. ข้อพิจารณา

กรมการปกครองพิจารณาเห็นว่า การมีความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครมีสั่งไม่ฟ้องนายบุญพล พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีดังกล่าวข้างต้น โดยอัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ แล้วนั้น สามารถใช้เป็นกรณีศึกษาและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด ในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ แก่จังหวัดต่าง ๆ ได้

เห็นควรแจ้งเวียนรายละเอียดของคดีนี้ให้จังหวัดอื่น ๆ ได้ทราบ ขณะเดียวกันเห็นควรมีหนังสือขมเขยการปฏิบัติงานไปยังจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ทั้งจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในการปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่ดังกล่าว นอกจากนี้เห็นควรแจ้งให้จังหวัดสมุทรสาครติดตามผลการดำเนินคดีดังกล่าวแล้วแจ้งผลให้กระทรวงมหาดไทยทราบต่อไปด้วย

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ที่เสนอมาพร้อมนี้

สุเมธ งาม.....

(นายสุกิจ เจริญรัตน์กุล)

อธิบดีกรมการปกครอง

รอง ปลัด.....
ผอ.สน.สก. ๘๖-๒๗๗๕๖
ผอ.สอ. ๘๖-๒๗๕๖
ทน.ก. ๐/๑๕ 2554
นิติกร. ๘๖-๗๕๖
ตรวจ/พิมพ์.....
๘๖-๗๕๖

ม.อำนาจความเป็นธรรม
3581
วันที่ 26 ต.ค. 54
เวลา

25
กรมการปกครอง
กองการ
วันที่ 25 ต.ค. 2554
เลขที่ 38341
ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร
ถนนเศรษฐกิจ ๑ สค ๙๔๐๐๐

ที่ สค ๐๐๑๗.๑/๑๐๖๕๙

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔

กรมการปกครอง
เลขที่ 74611
วันที่ 2๖ ต.ค. 2554
เวลา 14-40

เรื่อง รายงานการชี้ขาดความเห็นแย้งที่อัยการสูงสุดเห็นชอบตามผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๑๑๒๖๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๒๓.๒/๑๒๑๖๒ จำนวน ๑ ฉบับ
ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔

๒. สำเนาบันทึกข้อความ ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๑ ชุด
ที่ สค ๐๐๑๗.๑/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และเอกสารฯ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือชักชวนแนวทางปฏิบัติในการให้ความเห็นแย้งคำสั่ง
ไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ พร้อมการติดตาม
รายงานผลให้ทราบ นั้น

จังหวัดสมุทรสาคร ขอรายงานกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครมีความเห็นแย้ง
คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ในสำนวนคดีอาญา ส.๑ เลขที่ ๖๙๕/๒๕๕๔ ของสำนักงานอัยการ
จังหวัดสมุทรสาคร และอัยการสูงสุดพิจารณาชี้ขาดแล้ว โดยเห็นชอบตามความเห็นของผู้ว่าราชการ
จังหวัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลภัทร แสงจันทร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร.๐-๓๔๔๒-๓/๑๑๖

๓๙ ก.ย. ๒๕๕๔

ที่ อส ๐๐๒๓.๒/12162

ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร

วันที่ 19 ก.ย. 2554

13529

เลขรับที่

เวลา

สำนักงานอัยการสูงสุด

ที่ทำการปกครองจังหวัด

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์

รับที่ 2172

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ ก.ย. 2554

วันที่

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

☐ ฝ่ายการเงิน

☐ กลุ่มงานความมั่นคง

16 กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ชี้ขาดความเห็นแย้ง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ที่ อส ๐๐๓๗(สค)/๓๖๕๒

ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง ส่งสำนวนคดีอาญา ส.๑ เลขรับที่ ๖๙๕/๒๕๕๔ ของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร คดี นายธนุพล พลโยธา กับพวกรวม ๒ คน ผู้ต้องหาฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ทรัพย์สิ้นเสียหาย ขับรถโดยประมาทนำหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน พร้อมความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาด นั้น

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว มีคำสั่งดังนี้

๑. ชี้ขาดให้ฟ้องนายธนุพลหรือโบ้ พลโยธา ผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทหรือนำหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔

๒. สั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๐

๓. สั่งฟ้องนายพีรพลหรือโด้ง มาลี ผู้ต้องหาที่ ๒ ฐานขับรถแข่งเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นด้านซ้ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๕, ๑๕๗ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔

/ทั้งนี้.....

ทั้งนี้ ได้ส่งสำนวนคดีอาญาดังกล่าวไปให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยโท

(มนัส อุบลทิพย์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานคดีอัยการสูงสุด

โทร./โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๑๘๖

e-mail : lag2@ago.go.th

๘.๑๓ ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๑. ฐานความผิด ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและได้รับบาดเจ็บสาหัส
ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นายทอง ผู้ขับรถโดยสารหมายเลข
ทะเบียน..... บรรทุกผู้โดยสาร (ประมาณ ๕๐ คน) ซึ่งจ้างเหมาจากจังหวัดสมุทรสงครามไปยังวัด
ที่จังหวัดกำแพงเพชร แล้วพาไปตลาดดอยมูเซอ และขณะขับรถยนต์โดยสารกลับจากตลาดดอยมูเซอ
เพื่อไปวัดที่จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างทางลงเขาลาดชัน รถโดยสารคันดังกล่าวได้ตกถนนที่บริเวณ
ทางโค้งเลี้ยวซ้าย ทำให้มีผู้ถึงแก่ความตายในที่เกิดเหตุ ๒ คน ถึงแก่ความตายที่โรงพยาบาล อีก ๑ คน
และผู้บาดเจ็บสาหัสอีกหลายราย เหตุเกิดเวลาประมาณ ๑๒.๓๐ น. ของวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๔๖
บริเวณถนนสาย ๑๒๓๔

จากการสอบสวนของพนักงานสอบสวนทราบว่าสาเหตุที่รถตกถนน เนื่องจากรถโดยสาร
มาถึงทางโค้งที่เกิดเหตุ รถได้แล่นด้วยความเร็วประมาณ ๑๐๐ กม./ชม. ที่เกิดเหตุพบรอยยางรถ
ป็นขอบแผงปูน ความเห็นของพนักงานสอบสวน เห็นว่าผู้ขับรถโดยสาร ขับรถโดยประมาทไปบนถนน
ในทิศทางลงเขาชัน โดยไม่ใช้เกียร์ต่ำ เป็นเหตุให้ความเร็วของรถเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนไม่สามารถ
ควบคุมความเร็วได้ รถจึงแหกโค้ง ตกถนน

สอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้การรับสารภาพ และมีรายละเอียดเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถโดยสาร สาย ๕๖๗๘ โดยใช้รถยนต์โดยสารเลขทะเบียน แต่ให้
รายละเอียดว่า ขณะก่อนเกิดเหตุตนขับด้วยความเร็วประมาณ ๒๐ กม./ชม. ด้วยเกียร์ ๒ ก่อนถึง
ที่เกิดเหตุเล็กน้อย รถที่ตนเองขับเกิดเบรกแตก ทำให้รถเพิ่มความเร็วมากขึ้นเรื่อยๆ เป็น ๖๐-๗๐
กม./ชม. เมื่อถึงทางโค้งที่เกิดเหตุซึ่งเป็นทางโค้งเลี้ยวซ้ายตนเองไม่สามารถควบคุมรถไว้ได้ทำให้
รถแหกโค้งตกถนนไปด้านขวามือทำให้มีผู้ถึงแก่ความตายและบาดเจ็บ สาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุ
เนื่องจากตนเองขับรถโดยเกียร์ ๒ และเหยียบเบรกมาตลอดทาง ทำให้เครื่องปั๊มลมเข้าหม้อเบรก
ไม่ทัน

สอบสวนผู้โดยสารที่มาด้วยให้การว่า เมื่อถึงช่วงที่เกิดเหตุรถได้แล่นมาด้วยความเร็ว
ประมาณ ๑๐๐ กม./ชม. เมื่อถึงโค้งที่เกิดเหตุรถโดยสารคันดังกล่าวได้แล่นเข้าไปในช่องทางขวามือ
และแหกโค้งตกถนนด้านขวามือไปอย่างรวดเร็ว และก่อนเกิดเหตุเล็กน้อยได้กลิ่นเหม็นไหม้จาก
เบรก คลัทช์ เครื่องยนต์ ไม่ทราบว่า อะไรไหม้แน่

บันทึกการตรวจพิสูจน์รถยนต์และอุปกรณ์ส่วนควบ ปรากฏว่าห้ามล้อเท้า (เบรก)
ใช้การไม่ได้ ส่วนห้ามล้อมือ (เบรก) เครื่องกล (คลัทช์) พวงมาลัย คันบังคับเลี้ยว ใช้การได้ดี และ
สอบสวนผู้เชี่ยวชาญในด้านการซ่อมรถยนต์ให้การว่าห้ามล้อใช้การไม่ได้เนื่องจากท่อแป๊ปลมเบรก
บริเวณใต้ท้องรถแตก แต่ก่อนหรือขณะเกิดเหตุห้ามล้อจะใช้การได้หรือไม่/ไม่ทราบ

พนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาตามข้อกล่าวหา

พนักงานอัยการ พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักฐานทางคดีรับฟังได้ว่า เหตุที่รถคันเกิดเหตุเกิดอุบัติเหตุเพราะเบรกใช้การไม่ได้ โดยพยานผู้ตรวจพิสูจน์ได้ตรวจดูห้ามล้อเท้ารถยนต์คันเกิดเหตุแล้วยืนยันว่าแป้ปลมเบรกบริเวณใต้ท้องรถแตก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การผู้ต้องหาว่าได้ขับรถด้วยความเร็วประมาณ ๒๐ กม./ชม. ด้วยเกียร์ ๒ ก่อนถึงที่เกิดเหตุสักเล็กน้อยเบรกแตก ทำให้รถเพิ่มความเร็วมากขึ้น และเมื่อถึงทางโค้งทำให้ไม่สามารถบังคับรถได้ทำให้รถแหกโค้ง และพลิกคว่ำตกถนน กรณีเช่นนี้ จึงเห็นว่า การที่ผู้ต้องหาขับรถด้วยความเร็ว ๒๐ กม./ชม. ด้วยเกียร์ ๒ ถือว่าใช้ความเร็วพอสมควร เป็นการใช้ความระมัดระวังพอสมควรในขณะที่ขับขี่ตามวิสัยและพฤติการณ์ในขณะนั้น เหตุที่รถยนต์คันเกิดเหตุเกิดอุบัติเหตุขึ้นเพราะเบรกเท้าแตกใช้การไม่ได้ ซึ่งบุคคลในภาวะผู้ต้องหาผู้เป็นเจ้าของรถและผู้ขับในขณะนั้นตามวิสัยปุถุชนโดยทั่วไปย่อมไม่อาจคาดคิดได้และไม่อาจป้องกันได้ว่าเหตุเบรกแตกจะเกิดขึ้นได้ในขณะนั้นแม้ว่าจะได้บำรุง ดูแลรักษาเบรกอย่างดีแล้วก็ตามแต่โดยสภาพถนนซึ่งเป็นทางโค้งลาดชันย่อมไม่อาจคาดคิดมาก่อนว่าเบรกจะแตกใช้การไม่ได้โดยกะทันหัน กรณีจึงเป็นเหตุสุดวิสัยที่บุคคลทั่วไปย่อมไม่คาดหมายและป้องกันได้ทั้ง ๆ ที่ใช้ความระมัดระวังแล้วก็ตาม ดังนั้นเหตุที่เกิดขึ้นจึงมิใช่เกิดจากความประมาทของผู้ต้องหา การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่เป็นความผิด สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ผู้ต้องหาเมื่อขับขี่รับจ้างขับรถโดยสารประจำทางสาย ชลบุรี-ระยอง ซึ่งมีประสบการณ์ในการขับรถโดยสาร กรณีรถบรรทุกผู้โดยสารจำนวนมาก การขึ้น-ลงเขา หรือทางลาดชัน ควรจะใช้เกียร์ต่ำหรือสูง หรือควรจะใช้ความเร็วในการขับขี่ ณ ขณะนั้นเท่าใด

จากคำให้การของพยานของผู้กล่าวหา ต่างให้การว่าช่วงก่อนเกิดเหตุรถได้แล่นมาด้วยความเร็วประมาณ ๑๐๐ กม./ชม. (ในช่วงลงเขาทางลงลาดชัน) มีกลิ่นเหม็นไหม้ จำพวกเบรกคลัทช์ หรือเครื่องยนต์ (ไม่แน่ชัดอะไร) พยานผู้เชี่ยวชาญการซ่อมเครื่องยนต์ได้ให้การประกอบบันทึกการตรวจเครื่องยนต์และอุปกรณ์ส่วนควบปรากฏว่า ห้ามล้อเท้าใช้การไม่ได้ ส่วนอุปกรณ์อื่นห้ามล้อมือ คลัทช์ และพวงมาลัยหรือคันบังคับเลี้ยวใช้การได้ดี หากผู้ต้องหาขับรถโดยสารคันเกิดเหตุมาด้วยความเร็ว ๒๐ กม./ชม. โดยใช้เกียร์ ๒ จริงตามที่ผู้ต้องหาให้การกล่าวอ้าง เห็นว่าในระยความเร็วดังกล่าวสามารถควบคุมรถได้ทัน หากห้ามล้อเท้าแตก เนื่องจากยังสามารถใช้เบรกมือพร้อมปรับลดเกียร์มาใช้เกียร์ ๑ ได้ทัน เพราะคลัทช์ยังสามารถใช้การได้ เว้นแต่ผู้ต้องหาจะขับรถโดยสารคันเกิดเหตุมาด้วยความเร็วตามทางลาดชัน เมื่อใกล้ถึงทางโค้งจึงพยายามเบรกเพื่อชะลอความเร็วก่อนเลี้ยวอย่างกะทันหันทำให้เบรกแตกจนไม่สามารถบังคับรถคันเกิดเหตุได้ทัน ซึ่งปรากฏร่องรอยยางของล้อรถป็นขอบแฉ่งปูนบริเวณใกล้ที่เกิดเหตุ

ประกอบความเห็นของผู้กล่าวหาพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีเห็นว่าเกิดจากความประมาทของผู้ต้องหาที่ได้ขับขี้อวดโดยสารไปตามถนนสาย ๑๒๓๔ ในทิศทางลงเขาชัน โดยไม่ใช้เกียร์ต่ำเป็นเหตุให้ความเร็วของรถเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนไม่สามารถควบคุมความเร็วได้ รถจึงแหกโค้งตกถนน

จากความเห็นดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเห็นแย้งความเห็นของพนักงานอัยการที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและบาดเจ็บสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑, ๓๐๐ และความผิด ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕๗ (เรื่องชี้ขาดความเห็นแย้งตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส (สผอส. ๔) ๐๐๑๕/๒๔๓๑ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘)

บทวิเคราะห์ คดีนี้มีพยานบุคคลที่โดยสารมากับรถยนต์โดยสารคันเกิดเหตุให้การยืนยันว่า ผู้ต้องหาขับรถลงเขาอันลาดชันมาด้วยความเร็วประมาณ ๑๐๐ กม./ชม. ย่อมแสดงให้เห็นถึงความประมาทของผู้ต้องหามาตั้งแต่ต้น ประกอบกับผู้ต้องหามีประสบการณ์ในการขับรถรับจ้างมาก่อนด้วยแล้ว ย่อมรู้ดีถึงวิธีการขับรถและการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินของการขับได้ แต่เหตุที่เกิดขึ้นก็เนื่องมาจากผู้ต้องหาขับรถเร็วเกินกำหนดจึงไม่อาจแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวได้ คดีจึงมีพยานหลักฐานพอฟ้องผู้ต้องหา ทั้งนี้ เทียบเคียงแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๑/๒๕๐๗ ซึ่งพิเคราะห์ว่า การที่จำเลยที่ ๑ ขอบทางจะแซงขึ้น แต่จำเลยที่ ๒ กลับเร่งความเร็วยิ่งขึ้นนั้น เป็นการแก่งแย่งที่ ๑ มิให้ขึ้นหน้า จำเลยทั้งสองยังขับแข่งขันกันมาโดยใช้ความเร็วสูงกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ การที่รถวิ่งแข่งขันกันมาด้วยความเร็วสูงในถนนซึ่งแคบและเป็นทางโค้งเช่นนี้ บุคคลธรรมดาย่อมเห็นได้ว่าเป็นการเสี่ยงต่ออันตรายมาก ยิ่งถ้ามีรถสวนทางมาก็จะต้องชนกันเป็นเหตุให้รถคว่ำผู้โดยสารจะต้องบาดเจ็บล้มตายได้ การที่จำเลยทั้งสองขับแข่งขันรถกันไปมาในทางหลวงด้วยความคึกคะนองของตน ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและชีวิตของผู้โดยสารหรือรถที่จะสวนทางมา ถ้าหากว่า จำเลยที่ ๒ ได้ใช้ความระมัดระวัง คำนึงถึงว่ารถของตนมีผู้โดยสารหลายคนอาจจะต้องได้รับอันตรายเพราะความคึกคะนองของตน ในการที่จะขับรถแข่งแย่งทางกับจำเลยที่ ๑ แล้วเบาคความเร็วลงปล่อยให้รถจำเลยที่ ๑ ขึ้นหน้าไปอันตรายก็ย่อมไม่เกิดขึ้นพฤติการณ์เท่าที่ปรากฏ ศาลฎีกาเห็นว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้กระทำโดยประมาทอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐, ๓๙๐ ประกอบมาตรา ๕๙ ด้วย

๒. ฐานความผิด ขับรถในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินแล้วไม่หยุดช่วยเหลือ และแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที

ข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๐๐.๑๐ น. ที่ ตำบลหนองปรือ อำเภอมะนัง นายแดงได้ขับรถบรรทุกไปตามเส้นทางเดินรถของตน ในขณะนั้นนางดำ ผู้ตาย ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์สวนทางมาโดยรถจักรยานยนต์ของนางดำ ได้ล้ำเส้นเข้าไปในเส้นทางเดินรถของนายแดง ทำให้รถบรรทุกของนายแดง เฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ของนางดำ เป็นเหตุให้นางดำ ถึงแก่ความตาย

พนักงานสอบสวน มีความเห็นควรสั่งฟ้องนายแดง ผู้ต้องหา ในข้อหาขับขี่รถยนต์โดยประมาทเป็นเหตุให้เฉี่ยวชนรถอื่นเสียหายและมีผู้ถึงแก่ความตาย แล้วหลบหนีไม่หยุดช่วยเหลือ และไม่แจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อยู่ใกล้เคียงโดยทันที

พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่ฟ้อง โดยให้เหตุผลว่า พยานหลักฐานตามการสอบสวน ได้ความว่า นางดำ ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ล้ำเข้าไปในเส้นทางเดินรถของนายแดงขณะขับขี่รถสวนทางกรณีนี้จึงถือได้ว่าเหตุครั้งนี้เกิดเพราะความประมาทปราศจากความระมัดระวังของนางดำแต่ฝ่ายเดียวเป็นผู้ก่อเหตุ การกระทำของนายแดงไม่มีความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และเมื่อนายแดงมิใช่ผู้ก่อเหตุ จึงไม่ต้องแจ้งเหตุแต่อย่างใด การกระทำของนายแดงไม่เข้าลักษณะที่จะเป็นความผิดฐานหลบหนีไม่หยุดรถให้ความช่วยเหลือ ทั้งไม่แสดงตัวและไม่แจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที เช่นกัน

ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย เมื่อพิจารณาตามแผนที่เกิดเหตุและภาพถ่ายที่เกิดเหตุซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำขึ้นประกอบกับคำให้การของนายแดงไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในภาวะเช่นนั้น นายแดงไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์อย่างใดและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายแดงขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอย่างใด ความตายของนางดำ จึงไม่ใช่เหตุโดยตรงจากการขับขี่ของนายแดง จึงเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของพนักงานอัยการที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในฐานความผิดนี้

(๒) สำหรับความผิดฐานขับรถในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินแล้วไม่หยุดช่วยเหลือ แสดงตนและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที จะเห็นได้ว่า เมื่อรถจักรยานยนต์ของนางดำเกิดการเฉี่ยวชนกับรถบรรทุกที่นายแดงขับขี่แล้วหลังเกิดเหตุ นายแดงได้ขับรถหลบหนีไป จากนั้นจึงเข้ามามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนภายหลัง แม้การกระทำของนายแดงจะไม่เป็นความผิดฐานขับรถโดยประมาทฯ แต่ก็ถือได้ว่าเป็นความผิดฐานขับรถในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายฯ ข้างต้นแล้ว จึงมีความเห็นแย้งกับความเห็นของพนักงานอัยการที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในฐานความผิดนี้

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้ฟ้องนายแดง ผู้ต้องหาฐานชักรดในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นแล้ว หลบหนีไม่หยุดรดให้ความช่วยเหลือทั้งไม่แสดงตัวและไม่แจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันทีตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗๘ มาตรา ๑๖๐ วรรคแรก พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๐ (เรื่องชี้ขาดความเห็นแย้งตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส (สผอส.) ๐๐๑๕/๑๐๐๕๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗)

บทวิเคราะห์ ในคดีชักรดโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนอกจากจะพิจารณาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ แล้ว ยังต้องพิจารณากฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เพราะหากไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาอาจเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นได้ เช่น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗๘ วรรคแรก ชักรดในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน เป็นต้น ซึ่งศาลฎีกาเคยมีคำวินิจฉัยว่า การที่รถสองคันแล่นสวนทางกันและเกิดชนกันได้รับความเสียหาย แม้ว่าความเสียหายนั้นจะมีได้เกิดขึ้นเพราะความผิดของจำเลยก็ตาม ก็ถือได้ว่าจำเลยชักรดในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นแล้ว จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที เมื่อจำเลยมิได้แจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็เป็นการไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายบังคับไว้ จำเลยจึงต้องมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗๘ วรรคแรก และมีโทษตามมาตรา ๑๖๐ วรรคแรก ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๖/๒๕๓๑

